

PADLEN

Medlemsblad for Lyngby Kanoklub

479 - september 2009

**Hold da helt kæft! • Besøg i Lyngby Kanoklub
Mahognikajak – jamen hvorfor • Vive la France
Standerstrygning • Kommende møder
Salg - køb - byt
... og meget mere**

Bestyrelse

Formand

Thomas Gjerlufsen
Fuglevadsvej 50A
2800 Kgs. Lyngby
☎ 4587 4600
tgjerluf@post.tele.dk

Næstformand

John Bahr
Grønnevej 26
2830 Virum
☎ 2015 7765
Bahr@post.tele.dk

Idrætsformand

Niels Andersen
Egebjergvej 15
2750 Ballerup
☎ 4466 6510
Niels.Andersen@svinninge.mail.telia.com

Tur- og Motionsformand

Klaus Loose Jensen
Lottenborgvej 17, 1.
2800 Kgs. Lyngby
☎ 4587 0113
loose@post5.tele.dk

Sekretær

Aase Lundqvist
Lottenborgvej 17, 1.
2800 Kgs. Lyngby
☎ 4587 0113
aase@lundqvist.dk

Medlemskasserer

Jane Hinge
Mortonsvej 5
2800 Kgs. Lyngby
☎ 41832058
hinge@sol.dk

Kasserer

Morten Kjær Jensen
Løvgårdsvej 9, 1.
2830 Virum
☎ 4583 4598
mkjaerj@hotmail.com>

Webmaster

Steen Bruun
Lyngby Hovedgade 57 B, 4.
2800 Kgs. Lyngby
☎ 2084 9598
kano@gyes.eu

Revisor

Henrik Aakjær
Fyrhøjvej 15
2800 Kgs. Lyngby
☎ 4588 6169

Revisorsuppleant

Heine Jepsen
Hvidegårdsparken 97
2800 Kgs. Lyngby
☎ 4588 9235

1. Suppleant

Henrik Madsen
Bondehavevej 10D, st. mf
2880 Bagsværd
☎ 4032 2798
henrik.madsen@sport.dk

2. Suppleant

Aksel F. Andersen
Byagervej 121, 1.mf.
3460 Birkerød
☎ 2190 6289
akselfa@vip.cybercity.dk

Redaktør

Ludmila Miklikova
Pilevad 9
2800 Lyngby
☎ 2463 8128
ludmila.miklikova@velux.com

Indlæg til Padlen bedes sendt til:
ludmila.miklikova@velux.com
Se også vores hjemmeside:

www.lyngby-kanoklub

Indhold

	Side
Aktivitetskalender	4
Hold da helt kæft!	5
Ska' vi nu også det!	8
Vil Du eller skal Vi?	10
Mahognikajak – jamen hvorfor?	12
Vive la France	17
Brunch	23
Kommende møder	24
Salg - køb - bytte	26
Har I Hørt	28

**Specialforretning
for kajaker og
kanoer**

Strandvejen 132
2900 Hellerup
Tlf: 4060 1701

KAJAK & FRITID
stig@kajak-fritid.dk
www.pagaj.eu

Strandvejen 132, 2900 Hellerup, tlf. 40 60 17 01 stig@kajak-fritid.dk, www.pagaj.eu

Aktivitetsskalendar

Hver tirsdag kl. 18 - 20	Motionshold for øvede
Hver torsdag kl. 18 -20 og hver søndag kl. 10 -13	Åbent motionshold
Hver tirsdag kl. 16.30 - 18.30 og Hver torsdag kl. 15.30 - 17.30	Træning af børn og unge
Hver onsdag kl. 18.30 indtil 4/10	Grillaften
26. september	Mølleåens Blå Bånd 2009
Søndag d. 4. oktober	Standerstrygning
Onsdag d. 28. oktober	Medlemsmøde

Hold da helt kæft!

Sikken en dag, ja undskyld overskriften, men vi - alle os, der havde hjulpet til ved Copenhagen Spring Regatta og World Cuppen - havde modtaget en invitation fra bestyrelsen om en mindre sammenkomst.

Vi skulle møde lørdag den 12. september kl. 15.00, betingelse: godt humør. Jeg har aldrig før deltaget i tilsvarende, så mine forventninger var blandede, men alligevel spændte.

Jeg kom tidsnok til at se en af rutebådene vende foran klubhuset, flagsmykket og med en flink besætning.

Formanden stod og tog pænt imod, bestyrelsen havde sørget for lidt godt til ganen, og efter at rutebåden var fyldt helt op, blev kursen sat mod Bagsværd Sø.

Vejret var strålende, og det var virkelig lækkert at se søerne fra denne vinkel, og jeg kan kun sige til Baadfarten, at det ikke er sidste gang, jeg foretager mig denne form

for sejlads.

Jeg så flere fiskehejrer og en enkelt (tror jeg nok) fiskeørn, jeg er ikke hel sikker, men jeg er sikker på, at jeg så master Fatmann sidde og spise is ved Nybro.

Jeg var slet ikke klar over, at så mange af mine medpassager var gamle søfolk, der var ikke det, de ikke havde oplevet på de store verdenshave (Lyngby Sø – Bagsværd Sø og Furesøen) jeg følte mig som en lille novice, men jeg tænkte, at næste år, når vi igen bliver inviteret til hjælperfest, så skal jeg nok overtaget denne rolle.

Efter en god time vendte vi tilbage til udgangspunktet, alle i endnu bedre og løsslupnt humør, og hvad skulle der så ske?

Vi satte os ind til et veldækket bord, og som formanden sagde i sin velkomsttale, så skulle vi almindelige menige bare blive siddende, generalerne skulle nok denne dag sørge for at fylde fadene op. God forret, stor buffet og en lækker dessert, fyldt med gode og til tider sande historier fyldte de næste par mange timer.

Misundelig blev jeg, da mange medlemmer tog deres turkanoer ud, riggede dem til for natten og drog ud på de store åbne verdenshave for at finde velegnede overnatningsmuligheder. Luksus mangler der

ikke i deres turkanoer, boksekampen mellem Mikkel Kessler og en, han slog løs på, var lige startet. Jeg bandede lidt, smilede, og sagde bare: pjat, hvorfor har klubben ikke installeret køjer og tv i de kajaker, de nu stiller til rådighed? Mens jeg gik hen mod min cykel, som skulle pumpes, inden jeg kunne forlade Lyngby Kanoklub efter en god aften med livlige klubkammerater, tak!.

Den misundelige

Ska' vi nu også det?

Vi er efterhånden blevet en stor idrætsforening i Lyngby Taarbæk Kommune med små 700 medlemmer.

Vi bor godt, vi har næsten alt til foræringspriser, så det, vi betaler i kontingent, ja det får vi 100% tilbage igen, mange får det tidobbelte igen, fordi de benytter sig af de mange tilbud.

Dag efter dag – aften efter aften – weekend efter weekend, er der mange mennesker, der går over broen ved Fæstningskanalen. Mange stopper op for at se, hvad der foregår i Lyngby Kanoklub, mange retter henvendelse for at få

yderligere informationer.

Vi, bestyrelsen, får mange positive tilbagemeldinger, og det er vigtigt for os. Men vi er også klar over, at jo mere synlig Lyngby Kanoklub er, jo mere lægges der mærke til os.

Vi tager et stort socialt ansvar i det daglige, idet vi byder ind med at optage medlemmer fra alle sociale lag, børn, unge som voksne. Mange vil sige, gør vi så ikke vores pligt? Måske, måske ikke, jeg mener at med det, fremtiden bringer, ja

så skal vi belave os på, at de krav der stilles, bliver endnu større. Derfor kan vi ligeså godt selv gøre den indsats, som vi mener, vi yderligere kan presse ind i vores dagligdag i stedet for at få dem dikteret oppefra.

Vores dejlige bygning har faktisk fra kl. 06.00 – 24.00 en god belægning, medlemmer, der vil ud og ro, medlemmer, der vil dyrke fitness, medlemmer, der bare vil komme der som et værested.

Men selvfølgelig er der timer på dagen, hvor belægningen ikke er så stor, og disse timer kan vi så bruge til at vise "brogængerne" vores herligheder.

Jeg får mange henvendelser

fra fritidsforeninger – skoler – børnehaver, både fra Lyngby Taarbæk Kommune, men også fra mange andre kommuner i nabolaget.

Den sidste henvendelse, jeg fik, var fra Hillerød, en ungdomsskole, som godt ville prøve at ro. Desværre måtte jeg sige nej, min begrundelse for dette nej var, at vi skulle stille instruktører til rådighed en hel lørdag. I afslaget lå der også, det var ikke fra vores egen kommune. Vi havde lige haft en hel undervisnings weekend, hvor vi for femte gang i år trak på vores instruktører i en hel weekend.

Jeg spurgte vedkommende fra Hillerød, hvorfor han lige rettede

henvendelsen til Lyngby Kanoklub, her var svaret, I har en fantastisk lækker hjemmeside.

Med den bemærkning var det lige før jeg sagde til ham "bare kom", men jeg gjorde det ikke. I stedet henviste jeg ham til kano- og kajak klubben i Esrum.

Men jeg sagde ikke nej til Børnehaven Hjortholm, da jeg fik forespørgsel om et besøg i Lyngby Kanoklub.

Så fredag den 11. september var der dækket op, grillen var tændt, og en flok børn og pædagoger dukkede op om formiddagen.

De fik forevist alle vores herligheder, børnene fik lov til at prøve

at ro kajak på broen, og en enkelt pædagog fik lov til at prøve virkeligheden.

Billedserien fortæller alt, Lyngby Kanoklub blev markedsført, virkeligheden blev forevist for pædagogerne, og vores lokaliteter denne dag blev brugt 100 %.

Hvem ved, om 4 – 6 år er børnene måske medlemmer af Lyngby Kanoklub, måske er interessen hos forældrene allerede vakt, når poden kommer hjem og fortæller, at de var på besøg i Lyngby Kanoklub, hvor de fik grillede pølser og is.

*På bestyrelsens vegne
Thomas*

Vil Du eller skal Vi?

Vi, det er bestyrelsen, Du, det er dig, der er indehaver af en kano eller kajak, som har en plads i Lyngby Kanoklub

En bestyrelsen er den, som Du har valgt til at administrere din klub. Klubben har love og vedtægter, som skal overholdes og fortolkes rigtigt, både af bestyrelse og dig.

Samfundet forsøger med alle mi-

del at sørge for, at en bestyrelse lever op til sit ansvar, de sidste par år er fokuset rettet mod de frivillige idrætsforeningers bestyrelser.

De sidste 4 – 5 år har der kørt retssag i Lyngby Tårnbæk Kommune mod en stor idrætsforening, sagen ligger pt. i Landsretten, som har dømt idrætsforeningen som skyldig, dvs. bestyrelsen.

De fleste bestyrelser i den frivillige

del af vores samfund er almindelige lægfolk, som støtter sig op af de love og fortolkninger, som de har "arvet" fra tidligere bestyrelser, måske fra dengang foreningen blev oprettet.

Denne problematik vil man nu gerne se på i vores Kommune, som derfor har bedt os fremsende vores love og vedtægter til gennemgang, så vi derved som frivillige ikke skal kunne komme derud, hvor vi ikke kan bunde, hvis vi ellers har brugt vores sunde fornuft.

Bestyrelsen gennemgår ikke jævnlige vores love, men det sker engang imellem, især hvis der er noget, der til tider ikke ser helt rigtigt ud.

For lige at repetere, så er vi underlagt Dansk Kano- og Kajak Forbunds sikkerheds bestemmelser, som jeg lige vil citere:

§ 3. Alle kanoer og kajakker samt tilhørende materiel skal være godkendt af klubbens bestyrelse samt være mærket med klubbens navn, stander eller kendingsmærker, således at en båd til en hver tid kan identificeres.

§ 6. Alle fartøjer skal medføre en CE- mærket (typegodkendt) svømme- eller redningsvest pr. ombordværende.

Et stort ansvar at lægge på en

bestyrelse, men vi kan ikke fjerne sikkerhedsbestemmelserne fra vores egne love, idet vi som nævnt før er underlagt DKF.

Det, der har fået mig lige netop til at fokusere på dette område er, at mange er begyndt at fjerne de op opdriftsmidler og -rum, som fra producentens side er monteret, uden det er erstattet med noget andet.

I første omgang bør du se, om din kano/kajak opfylder de mindste krav, der stilles til små både, gå ind under Søfartsstyrelsen eller kontakt eventuelt fabrikanten. Da sæsonen nu går på hæld, vil bestyrelsen ikke foretage sig andet end ovenstående, så Du har nu mulighed for inden standerhejsningen 2010 at få bragt din kano- kajak på rette køl vedrørende sikkerhedsbestemmelserne.

Vi vil så efter standerhejsningen 2010 foretage stikprøver, og har du mangler, der ikke opfylder kravene, ja så sker der automatisk et sejlforbud. Og husk lige, at for at opretholde retten til en bådplads, kræver der 5 x roning i sæsonens løb (fra standerhejsning til standerstrykning).

*På Bestyrelsens vegne
Thomas*

Mahognikajak

Jeg købte sidste sommer en K1 i Struer. Det er en Tiger, og er selvfølgelig lavet af mahogni, for i mit hoved er der kun et materiale man kan bygge en kajak i, hvis den skal være både god at ro i og samtidig smuk.

Min kajak vakte vist en del opsigt, da jeg meldte mig ind i klubben, og begyndte at ro i min nye båd. En af de kommentarer jeg hørte en dag var: "Det er jo ikke en kajak det dér, det er jo et møbel", og det er da heller ikke uden stolthed, jeg viser den frem til alle som har lyst, for jeg ser jo glimtet i øjnene hos beskuerne, når de lader hånden glide over dækket på den smukke båd.

Når jeg sætter mig i kajakken, føler jeg en særlig nydelse ved synet af det smukke træ, og nydelsen bliver ikke mindre, hvis jeg har vokset båden for nylig,

så vandet ligger som små runde perler på dækkets smukke overflade med den varme glød, som det rødbrune naturmateriale har. Den samme nydelse finder jeg ikke, når jeg sætter mig i en båd, som er støbt i et af de kunstmaterialer, som er fremherskende som materiale til kajakker i dag. Det er nok noget pjat i nogles øjne, men ikke kun jeg, men også mange andre får åbenbart en uimodståelig lyst til, at lade hånden glide over båden i en bevægelse, som mest ligner et varmt kærtegn, når båden er af mahogni. Samme lyst har jeg vist aldrig oplevet hos nogen, hvis båden er bygget i et andet materiale.

Kajakker i mahogni er i mange år blevet bygget i Struer, hvorfra kajakker i tusindvis er blevet eksporteret over hele verden. For ikke ret mange år siden var det kun

– jamen hvorfor?

Struer-både som blev brugt til OL og VM. Det var de hurtigste, og en samlet verdenselite roede i disse smukke både. Siden er det gået ned af bakke for Struer Kajak. Der er kommet nye materialer på markedet, som opfylder samme krav for materialer til kajakbygning som mahogni gør. Disse materialer er billigere, eller er billigere at producere i, så Struer Kajak er blevet trængt på markedet, idet man i dag kan få en billigere båd end en mahognibåd, som har samme gode egenskaber i vandet.

Når man har en mahognikajak, har man ikke blot en god og smuk båd, men man har også et stykke af den historie, som handler om noget af det smukkeste håndværk der, efter min mening, har eksisteret i Danmark siden anden verdenskrig.

Det hele startede, da 2 unge møbelsnedkere, Svend Helge Kobberup og Gerhard Sørensen, som var ansat hos B&O til at bygge højtalerkabinetter, og som begge var medlemmer af Struer Kajakklub, lige efter krigen lod sig inspirere af de engelske Mosqui-

to-jagerfly, som var bygget i en let selvbærende konstruktion af formspændt finér uden spanter. De 2 snedkere byggede en form i beton, som blev sat op i Kobberups køkken i kælderens, og så forsøgte de at presse finéren i denne form. I 1947 lykkedes det de 2 ihærdige unge mænd at få kantet den første kajak ud af Kobberups køkken og op ad kældertrappen, så søsætningen kunne løbe af stablen. Det gik fint i starten, men der opstod desværre hurtigt problemer, da det viste sig, at limen de havde brugt ikke var vandfast. Den vandopløselige kajak kunne dog ikke tage humøret fra de 2 ungersvende, idet de fik fremskaffet en vandfast lim, og så var den første succes fra Struer snart en realitet. Den første kajak fra de 2 bygherrer fik navnet "Limfjorden" og allerede ved OL i London i 1948 blev det til de første medaljer til Struer kajakkerne, idet Danmark fik sølv i herrernes K1 og guld i damernes K1, hvor Karen Hoff fra Randers roede fra alle konkurrenterne. Da Frederik Kobberup (Svend Helges bror) 2 år senere skiftede

*Kajakken er designet af den verdensberømte kajak designer Jørgen Samson
Pris kr. 39,499.00*

sin sølvmedalje fra London ud med en guldmedalje ved VM på Bagsværd sø, var succesen i hus. Alle de bedste kaproere fra hele verden ville have en kajak fra Struer, og der måtte bygges et nyt værksted, da Kobberups kælder ikke længere var stor nok. På det tidspunkt havde de 2 snedkere indledt et samarbejde med en ung københavnsk kajakroer, som til dagligt tegnede søkort i Søkortarkivet. Han viste sig hurtigt at have næse for hvordan en kajak skulle designes, og han optimerede kajakkerne i mange år fremover, og Jørgen Samson, som den unge københavner hed, er uden sammenligning den bådkonstruktør, hvis både har vundet flest medaljer ved OL og VM. Samsons design blev efterlignet gang på gang, men alligevel var det i de næste 50 år som om, Samson altid var en bådspids foran andre konstruktører, og i næsten hele hans liv blev omkring 95% af de internationale medaljer vundet i både af hans design. Siden dengang i 50'erne har kajakbyggeriet i Struer leveret over 20.000 kajaker over hele verden. Virksomheden blev delt mellem de 2 grundlæggere i 1955, men blev samlet igen i 1990. Der har været flere ejere gennem årene,

og efter en periode med økonomiske problemer pga. konkurrencen fra de nye kunstmaterialer kulfiber og kevlar (glasfiber blev aldrig nogen seriøs konkurrent, da Struerbådene altid var hurtigere), ser det ud til at virksomheden i dag lever nogenlunde trygt, efter en entusiast har overtaget den, og givet den nødvendige kapitalindsprøjtning. Den nuværende ejer har således redet den fine gamle virksomhed, ud fra et ønske om, at så fint håndværk som det der gennem årene er udviklet i Struer, ikke måtte gå til grunde. I dag er kajakbyggeriets primære produktion en meget flot havkajak, som vel nærmest må betegnes som havkajakernes Rolls Royce, selvom der stadig bygges kapkajakker på værkstedet. Det er sandsynligt, at Struers kapkajakker stadig er blandt de absolut hurtigste, men da sponsorater og kapitalinteresser har fået meget at sige i dag, kan Struer Kajak nok ikke forvente at vinde mange medaljer i tiden fremover, dertil er firmaet nok ikke stort- og økonomisk stærkt nok. Jeg har indtil nu kaldt Struer kajakkerne for mahognibåde. Det er dog ikke den hele sandhed idet en Struer kajak er bygget af flere forskellige eksotiske træ-

Kaj, den stolte ejer af en Struer – mahognikajak

sorter. Finéren er limet sammen af adskillige lag. Til yderfinér bruges oftest "Araputanga" fra Brasilien, til de lyse langsgående lag "Abachi" fra Nigeria og til de tværgående lag bruges afrikansk mahogni blandt andet fra Gabon, men jeg kalder altså stadig min båd for en mahognikajak, og håber at læseren vil tilgive mig dette. Den yderste finer er en smule tykkere end de andre lag. Det skyldes, at det yderste lag skal slibes og poleres, hvor-

ved der "forsvinder" lidt, hvorfor yderfinéren har en tykkelse på 0,9 mm. Det er således ganske tynde finérplader som bliver sammenlimet og presset i form, når der bygges en ny kajak i træ, men det er også meget dygtige kajakbyggere, med en stor håndværksmæssig kunnen, som bygger de kajaker, som jeg mener, er noget det ypperste indenfor dansk bådbyggeri. Alene kanten omkring cockpitet, som er sammenlimet af et meget stort antal

tynde træstykker, kan få selv den dygtigste snedker til at rulle med øjnene i begejstring og respekt. En del af nydelsen ved at ro i en mahognikajak ligger, efter min opfattelse, i en kombination af synet af det smukke træ, med dets varme glød og træets årer, som er forskellig fra båd til båd, og respekten for det fine håndværk der ligger bag byggeriet af båden. Det er ganske vist rigtigt, at en mahognikajak er dyrere end en kunstfiberkajak, men den nydelse jeg føler, når jeg netop har poleret båden med voks og ser og mærker hvad den behandling gør, er for mig stor nok til, at jeg håber, at Struer Kajak fortsat kan eksistere, så andre med samme trang til det

smukke og unikke, fremover også kan opleve at ro i en båd, som Danmarks bedste kajakroer gennem tiderne, Erik Hansen, kaldte for "kajakkernes Stradivarius". Når jeg engang bliver for gammel og stiv i lemmerne til at ro i min kajak, er det min tanke, at den skal hænge på en væg i min stue, da jeg nok alligevel ikke kan finde finere kunstværk at hænge op. Men jeg håber sandelig det varer mange år inden det bliver aktuelt, for min kajak har det nu engang bedst, når den færdes på vandet, og det har den stolte ejer også.

Henrik Tofte

... og her skulle være et billede af Henrik med sin flotte kajak, men redaktionen nåede ikke at tage billedet. Vi lover, at det kommer næste gang.

Vive la France

Årets store sommertur gik til den franske flod la Dordogne. Nogle af deltagerne havde besøgt dette fantastiske vand tidligere og kunne berette om den smukke natur og sejloplevelser ud over det sædvanlige.

Flere af os frygtede den lange køretur. Såvidt jeg husker omkring 1700 kilometer. Vi kørte i klubbussen og den gamle redaktørs stationcar. Da vi kun må køre 80 kilometer i timen med anhængerne på slæb, ja så blev den første dagsetape en hård omgang. Vi var draget af fra klubben kl. 7 om morgenen, og den var langt over midnat, da vi tjekkede ind på F1 hotellet ca. 1100 kilometer hjemmefra. Det var ikke just luksus-suites, men til gengæld var prisen rent ud sagt rørende. Bad og toilet på gangen og tomandsværelser

adskilt af papirtynde vægge, men det dækkede glimrende vores behov for dyb og drømmeløs søvn, bad og morgenmad. Det var en god disposition at tage den lange etape på førstedagen. Efter morgenmaden tog vi af sted videre sydover. Denne dags distance var på ca. 650 km, og vi var fremme ved den lille ydmyge campingplads i Gluges. (udtales "glyyysj") hen under aften. Jeg tror vi alle var enige om, at turen ikke havde været så slem, som vi havde frygtet, men vi var jo også i det bedst tænkelige selskab;

vores eget og hinandens. Nogle af os kom på vandet samme aften, mens "landliggerne" ventede til morgenen efter. Vandet var ganske vidunderligt. Krystalklart, ca. 20 grader varmt og med en strøm der her bevægede sig med 3-4 kilometer i timen. Vi fik badet og spist aftensmad, og så kunne vi ikke vente længere. Vi måtte have vand under kølen i dette enestående drømmevand. Vi har i år fået en ny mand på holdet; Keld, som må siges at være fuldbefaren sømand. Han kunne sætte ord på et fantastisk

fænomen, nemlig at vi midt ude i strømmen mageligt blev ført nedstrøms, mens man, hvis man lagde sig længere ind mod bredderne, blev ført tilbage til udgangspunktet. Keld, der i øvrigt er kendt for sit behagelige væsen og sit muntre harmonikaspil, kunne fortælle, at fænomenet kaldes "idvand", og nej, det er ikke en stavfejl. "Id"- og ikke "ild". Perigord-provinsen er berømt for flere glimrende produkter. Ænder, gæs, trøfler, valnødder og den fantastiske blommebrændevin "Prune". Foie gras fås overalt,

ligesom pateer, confits og rillettes, der er konserveret på oldgammel fransk maner. For det meste i eget fedt. Helt sikkert ikke populært i Hjerteforeningen, men til gengæld meget velsmagende og kalorierigt samt helt fri for kemiske konserveringsmidler og E-numre. Noget af det vi lagde mærke til, var franskmændenes forhold til fødevarer. I et almindeligt supermarked var det næsten ikke til at finde frostvarer, som turfolket ellers er vældig glade for, idet de også virker som kølelegemer. Man kunne kort fortalt finde et begrænset udvalg af fastfood som pizza, fiskepinde og dessert-is. Kød, fisk og fjerkræ sælges friskt. Oftest fra kolossale charcuteriemontrer, og ostene er fantastiske og meget billigere end herhjemme. Her bliver det tydeligt, at Danmark er det land i Europa, hvor man bruger færrest penge på mad i forhold til det, man har til rådighed til forbrug. Her er ingen dybfrosne burkyllinger, franskmændene vil have kvalitet, og de er villige til at betale prisen. Priserne ligger langt hen ad vejen på niveau med vores egne, alt i alt nok lidt lavere. Især er den jævne dagligdags mad som brød, kød, oste og friske grøntsager langt

bedre og langt billigere end vi er vant til. Jeg selv har ofte hørt, at franskmændene skulle være temmelig arrogante, og det er muligt, at det er sådan i de store byer. (har københavnere i øvrigt ikke nogenlunde samme ry, hvis man forhører sig i provinsen?) De folk vi mødte og talte med var søde, behagelige og hjælpsomme, men nok lidt mere reserverede end vi f.eks. har oplevet det i det gamle Østtyskland. Høflighed er af største vigtighed, og man giver sig ikke til at stille spørgsmål til fremmede uden først, som minimum, at have sagt: "Goddag Hr. /frue." og helst også: "Har de det godt? Og fremmede tiltaler man "De", medmindre der er tale om en betydeligt yngre person. Det er virkelig værd at skrive sig bag øret, hvis man ønsker at begå sig dernede. Folk taler sjældent engelsk, hvorfor det er en god ide at medbringe en parlør og gerne en ordbog. Til gengæld er de få, der taler engelsk, umådeligt stolte af det, og i praksis næsten ikke til at stoppe, når de først kommer i gang. Vi sejlede mellem høje klipper og smukke højtbeliggende vil-læer, der var masser af ørred og en afvekslende sejlad. Der

var en del fosser, hvor vandet bruste hvidt, og man lige skulle holde tungen lige i munden. Det vekslede med lange passager, hvor man kom godt derudaf uden at bruge kræfter på andet end at styre. Vi havde GPS i nogle af bådene, og derfor ved vi, at hastighedsrekorden blev 14,2 km/t. Det er ret hurtigt for en godt lastet turkano, der til sammenligning, i sin tid mens det endnu var tilladt på vore hjemlige vande, kunne skyde ca. 6,5 km/t med elmotoren i højeste gear.

Hist og her var vandet dybt nok til at springe på hovedet, og det var skønt at kunne køle sig i det smukke vejr med høj sol og 26 -30 graders varme. Flere af os brugte vandet i floden både til madlavning og til at fortynde nationaldrikken "pastis" med. Også ufortyndet smagte det en del bedre end vandværksvandet, der både smagte og stank af klor i store mængder.

Undervejs blev der overnattet på flodbredderne, der bestod af sten, der var slebet glatte af tidens tålmodige tand. Der blev lavet bål, afholdt slangebøsse-turnering, badet og hygget, og jeg tror mange af de voksne nød at være barn igen i selskab med Sebastian, turens yngste deltager og mest

fantastiske sprællemænd. Det skulle ikke undre, om han kommer til at stille op i tårnspring ved OL om ikke så mange år.

Vi blev enige om, at det ville være sjovt at tilberede fællesmiddagen selv. På et smukt stykke flodbred fik vi stegt et stort stykke oksehøjreb over åben ild, og Klaus og Aase lavede alt det andet bl.a. en helt vidunderlig ratatouille med masser af friske, solmodne grøntsager. Det blev et fantastisk måltid og mere spændende end på en tilfældig restaurant.

Det var planlagt at slutte turen af med en dobbeltovernatning på campingplads, hvor vi regnede med at være fremme i løbet af den 15. juli, men et klart hoved meddelte, at den 14. juli er Bastilledag, den franske nationaldag. Den største folkefest over hovedet. Det ville vi selvfølgelig gerne opleve. Der var ca. 30 km. til den landsby, hvor turen skulle ende, men nogle af os mente, at med de sejladsforhold, kunne vi være fremme til aften. Det lykkedes os at nå den lange vej på 6-7 timer. En normal dagsrejse er på en god dag max. 15 km, så det var et godt ryk.

I den lille flække, som knap nok kunne kaldes en landsby, var der folkefest med musik og radiobiler

og moulles frites, som ret beset er en belgisk nationalspise.

For næsten ingen penge fik man et kæmpe bjerg af dampede blåmuslinger med håndskårne pommes frites. Det var sjovt at feste med de lokale, og der var vist flere der nåede at opleve solopgangen, før de ramte deres madrasser.

Der er meget meget mere, man kan sige om denne tur, men det siges jo, at et billede siger mere end tusind ord. Og billeder har

vi masser af. Over 1000, faktisk. De bedste kan i ses på klubbens hjemmeside.

Tak alle sammen for en fed tur, ingen nævnt, ingen glemt.

Til jer og til Frankrig skal lyde : "Au revoir et merci." (På gensyn og tak.)

Den gl. redaktør

Brunch

Lækkert ik', jo men alligevel en sørgmodig dag, for **søndag den 4.oktober** tages standeren ned, og sæsonen 2009 er slut.

Men, men, tag det ikke så tungt, her er tale om et levn fra fortiden, hvor Lyngby Tårnbæk Kommune kom og lukkede for vandet, bestyrelsen skiftede låsecylinderen ud, og få udvalgte medlemmer fik en vinternøgle.

Vi lever i 2009, der tales om klimaforandringer, Co2 udslip osv. men alle disse overskrifter skal ikke forhindre, at vi den 4. oktober byder ind på en dejlig stor brunch, forarbejdet af vores nye medlemmer fra 2009.

Som vanlig er der standerstrygning kl. 10.00, hvor formanden og andre siger et par ord om, hvorledes sæsonen er forløbet. Derefter sætter vi tænderne i det store morgenbord, hvor vi ved af erfaring, at der vil være en høj stemning de næste par timer.

Tropper jeg bare op den 4.oktober kl. 10.00 ???

Næh, du skriver dig på den ophængte liste, klubben er vært med dette prægtige arrangement til dem, der har skrevet sig på listen inden fredag den 2. oktober.

Har du skrevet dig på listen, og udebliver du, får du en opkrævning på 50.- kr. Men papir er jo taknemmeligt, og for at dette skal kunne arrangeres, ja så skal du som nyt medlem skrive dig på den liste, hvor overskriften er: Jeg vil gerne være med til at lave brunch søndag den 4. oktober.

Bestyrelsen udpeger en ansvarlig, bestyrelsen sørger for indkøbet, hvor nemt og sjovt kan det være, så kære nye medlem fra 2009 skriv dig på listen (max. 8 – 10 nye).

Bestyrelsen

Kommende møder:

En måske stormfuld aften

Onsdag den 28. oktober 2009

Bestyrelsen vil atter engang leve op til dens forpligtelser. Disse forpligtelser går i alt sin korthed ud på, at en gang om året skal der afvikles et stormøde. Et møde, hvor der ikke kan vedtages noget, men et møde, hvor bestyrelsen måske kan få nogle værktøjer at arbejde med.

Der vil ikke være en dagsorden, ordet er frit, råt og kærligt. Det gælder for alle fremmødte, at hvis I har noget på hjerte, så kom frem med det denne aften, kør los, det gør bestyrelsen, det gør du!

Men, men, vi skal, ikke for at lave et yderligere forsvar, gerne vide, hvem der kommer, dog kun hvis du har lyst til at spise på klubbens regning, ja så skal du skrive dig på den liste som hænges op omkring standerstrygningen.

Ønsker du ikke at spise, møder du op kl. 19.30, og dem der ønsker at spise, ja der er maden klar kl. 18.00.

Det hele forgår onsdag den 28. oktober 2009.

Bestyrelsen

F.I.L. konference

Lørdag den 3. oktober

F.I.L. (Fællesforeningen for idrætsforeninger i Lyngby Tårnbæk Kommune) afholder konference lørdag den 3. oktober, så har du gode forslag til, hvad idrætten kan tilbyde Lyngby Tårnbæk Kommune, eller hvad du kunne tænke dig at Lyngby Tårnbæk Kommune kunne gøre for dig, så meld ind til bestyrelsen **inden den 1. oktober.**

Bestyrelsen har næste bestyrelsesmøde torsdag den 15. oktober kl. 18.30. Du er velkommen til at sende emner til bestyrelsen til behandling denne aften.

Bestyrelsen

Næste bestyrelsesmøde

Torsdag den 15. oktober

Bestyrelsen har næste bestyrelsesmøde torsdag den 15. oktober kl. 18.30. Du er velkommen til at sende emner til bestyrelsen til behandling denne aften.

Bestyrelsen

Opslagstavlen:

Salg - Køb - Bytte

På opfordring i sidste nummer af Padlen kom der overvældende mangef indslag. Jeg håber, at det lykkes jer allesammen at finde det, I mangler.

Redaktionen

Pladesmed søges til autoværksted - Vi forhandler Honda og Daihatsu, men laver skader på alle mærker

Bulldog sælges. Spiser det meste og kan lide børn

Faldskærm sælges. Brugt én gang. Lille plet

Skabsfryser sælges, 2 år gammel. Lavet til 2-3 personer

Ældre dame eller herrecykel købes billigt

Tomandstelt, brugt én gang byttes med barnevogn

Søges: En person, som kan passe heste, som ikke ryger eller drikker

Lejlighed med udsigt over grønt område og parketgulv

Workout - vi opbygger kroppe, som holder livet ud

Hos os bor du billigere, end du betaler for

Bjørks Busrejser - et alternativ til en hyggelig ferie

Jeg er 27 år, for tiden desværre i fængsel. Altid ærlig. Du ved altid, hvor du har mig

Eftersøges: Lille hvid puddel. Dusør. Kastreret. Som familiemedlem

En hyggelig og billig restaurant. Fine retter serveret af appetitvækkende servitricer

Dagens menu: Kalkun 70,- kr. Kylling 65,-. Børn 30,-.

Til salg: Seng, 101 år gammel. Perfekt til antikelskere

Nu har du chancen for at få piercet dine ører og få et ekstra par med hjem oven i købet

Hotellet har bowlingbane, tennisbaner, komfortable senge og andre atletiske faciliteter

Tynde strømper. Så lækre, at mange kvinder ikke går med andet.

Har I Hørt

At vores super fitnessstjerne Andreas, ham der leverer og monterer alle vores Hårde Hvidevarer, pølservender ved vores store arrangementer m.v., er endt i Vestre Fængsel.

Formanden modtog en forespørgsel omkring kaution, men han nægtede og sagde, at det måtte blive Andreas eget problem at blive løsladt.

At Padlens redaktion har fået forklaringen på, hvorfor det gik så galt. Andreas skulle reparere Vestre Fængsels opvaskemaskine, og som jer, der kender Andreas, ved at han vader lige ind i folk med træsko på. Det gjorde han også den dag, hvor han endte i fængslet, han havde glemmt at få en tilladelse samt en guide, han mente selv, at han kunne huske, hvor køkkenet er.

At Andreas nu er tilbage igen, både fra fængsel og ferie, 6 kilo lettere og et smørret grin på læben. Om han igen vil ind og reparere opvaskemaskine, eller hvad det nu var, vil han ikke svare på!

At formanden er blevet kimet ned af vrede kano- og kajakentusiaster, de mener, at han i sit indlæg i sidste nummer af Padlen, overskrift "Success" havde glemmt at skrive om Henriette fra naboklubben 361 succes under Europamesterskaberne.

Så vi undskylder på disse sider formandens store glemsomhed, vi ønsker Henriette et stort tillykke og lover at sætte et billede af hende i Padlen, hvis hun går hen og genvinder Verdensmesterskabet i toerkajak sammen med makkeren fra Gladsaxe, Anne Lolk.

At formanden ikke havde nogle kommentarer til sin glemsomhed, men med et stort smil har kunnet konstatere, at Padlen skam bliver nærstuderet af andre klubber samt på Biblioteket i Lyngby.

At Eva, klappe på vand-mor, i skrivende stund er på et af sit livs hårdeste ture, idet hun som eneste LK'er deltager i årets Tour de Gudenå. Vi ønsker hende fortsat god tur (hvis hun har haft det på 1ste dagen) og glæder os til at se hendes hænder, om de fortsat kan klappe på vandet.

At Hans Ulrik, også en af super Fitnessfyrene, har vundet 1.5 mill. kr. i Microsoft-lotteriet. Og tænk, så havde han ikke engang havde tilmeldt sig! Hvor heldig kan man være?

At samtlige på morgenholdet ønskede ham hjerteligt tillykke med de mange penge, og denne hjertelighed kunne Hans Ulrik slet ikke stå for. Han mente nok, at så stor en pengepræmie kunne udløse et enkelt glas Gl. Dansk til hele holdet denne solskins-fyldte morgenstund.

At flere af jer medlemmer kender formanden, han vil ikke, og han kan ikke, stå for udfordringer, så dårligt nok havde han tid til at gratulerer Hans Ulrik, før han for ind til bestyrelsens Pc'er.

At hvis der havde været en talentspejder fra Det Kongelige Teater til stede 5 min efter, at formanden var styrtet ind i bestyrelseslokalet, og nu så ham komme flyvende ud, som anden akt i De Vilde Svaner, ja så var han blevet ansat på stedet.

At en pirouette er aldrig set flottere, jeg/vi (det var jo LK's Pc'er) har lige vundet 5 mill. kr. Printet flagrede i hans hænder, og alle glemte Hans Ulriks sølle 1.5 mill. Der blev danset på bordene, denne dag blev nok rigtigt laaaaaang.

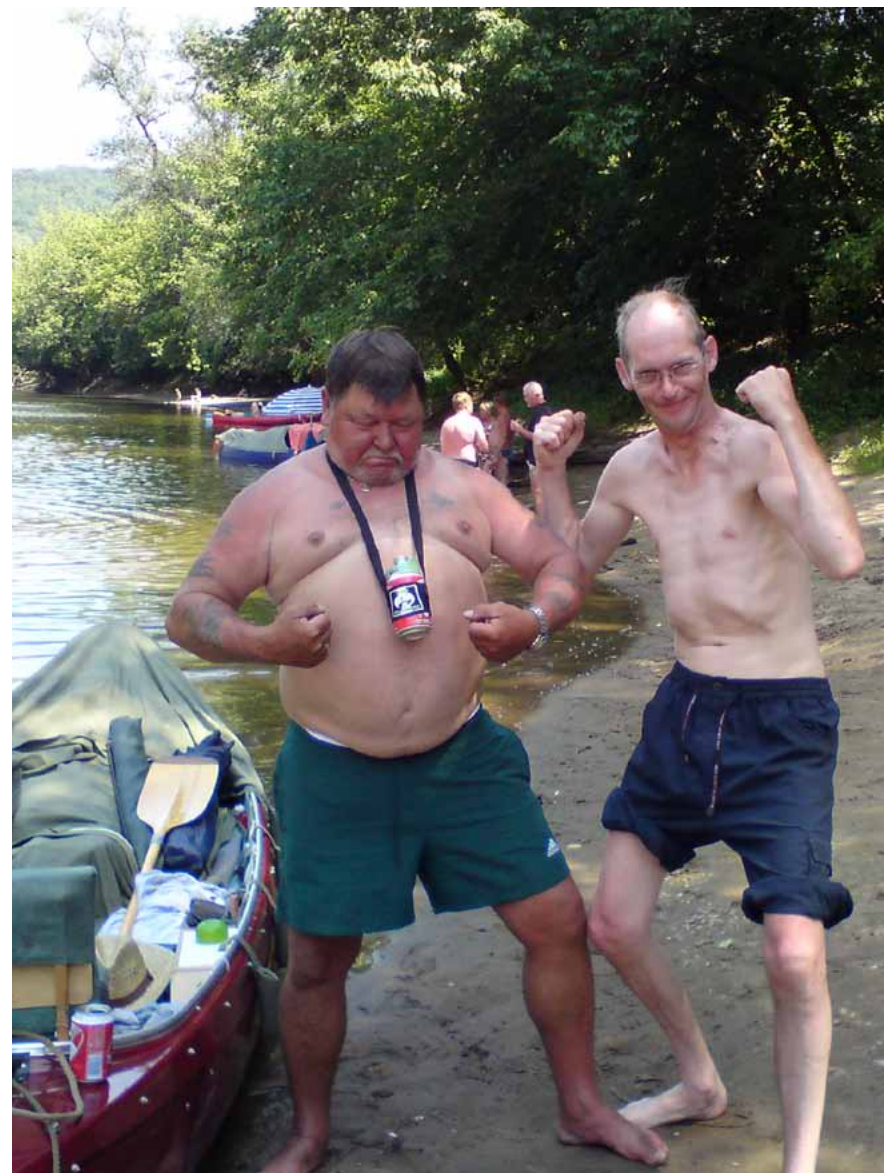
At skuffelsen lyste ud af formandens ansigt 5 min. efter, idet en behjertet sjæl lige havde set printet og gjorde formanden opmærksom på, at der blot var tale om SPAM.

At Hans Ulrik nu igen steg til hest, smilede og drog mod Tuborg Havn, hvor Microsoft har hovedkvarter. Forinden havde han sikret sig aftale med ISS' pengetransport. Efter at have parkeret hesten tog han elevatoren op til 6. sal, hvor receptionen er, og her blev han modtaget af en meget smilende receptionist, som spurgte ham om, han skulle hente pengepræmien. Hans Ulrik kunne blot fremstamme, ja, ja, hvorefter den meget smilende receptionist hurtig lagde ansigtet i de rette folder og fortalte ham, at der var tale om svindel. Hesten er blevet opstaldet, ISS' pengetransport blev sendt tilbage, og stemningen på fitnessloftet er ved at vende tilbage til stønnelydene igen.

At tre medlemmer fra LK's bestyrelse vil have medindflydelse på, hvad der skal ske med idrætten i Lyngby Tårnbæk Kommune i fremtiden. Derfor har de sagt ja til at deltage i en konference arrangeret af F.I.L. Vi glæder os allerede her på redaktionen til at få et fyldigt referat. De møder frem uden binding, så hvis der skal vedtages noget, må vi håbe, det kan vi alle leve med.

... og mere Har I Hørt

At idrætsudvalget har, efter Kenneth's afgang som ungdomstræner, besluttet at satse på en helt anden strategi! Ved det netop overståede kortbane-DM, har det vist sig, at man i K2, eller C2, ved at danne makkerskab med en af de lidt bedre roere bare kan lade sig slæbe igennem en finale til en medaljepladsering. På baggrund af denne opdagelse er vi i idrætsudvalget blevet enige om, at hele bestyrelsen til næste års kortbane-DM bør tildeles en af Team Danmarks roere, kvinde som mand. Med denne nye strategi kan LK igen få en storhedstid... og tilmed helt uden at træne de normale 15-20 timer ugentligt, der skal til for at opnå en finale pladsering i seniorklassen.

Turformandsposten "før" tv. og "efter" th.

Retur ved vedvarende adresseændring

POST

PP

DANMARK

*"Jeg siger jer, den
bølge var altså så høj!"*

Deadline for stof til næste udgave af Padlen d. 19. oktober 2009

Mail dit indlæg til : **ludmila.miklikova@velux.com**

LYNGBY KANOKLUB

Adresse: Rustenborgvej 19, 2800 Kgs. Lyngby

E-mail: lk99@tiscali.dk

Hjemmeside: www.lyngby-kanoklub.dk

Telefoner: Medlemmer: 45 87 24 36

Bestyrelse og telefax: 45 88 24 05

Girokonti: 102-2237, Lyngby Kanoklub

6-000-5249, kontingentindbetalinger